

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4.50 fl.

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:

odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.Tot ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Mărta, Joia și Sâmbăta.

Atitudinea României.

— România pentru tripla alianță. —

Consiliul de coroană, ce s'a ținut la Sinaia, a confirmat ceea ce știam mai de mult, că adevărata Româniea *nu va merge alături de Rusia* în acest conflict cu proporții europene.

Ea a decretat neutralitatea cea mai deplină, restringându-se, deocamdată, la apărarea frontierelor.

Hotărîrea aceasta, este totuși un afront direct Rusiei. Aceasta își concentrase deja trupe numeroase la granița Moldovei, dealungul Prutului, cu gândul să invadeze în Moldova spre a-și face drum la noi. Hotărîrea consiliului de coroană a schimbat însă mersul lucrurilor și al planurilor muscălești. Trupele concentrate dealungul Prutului au fost revocate, aproape în număr complet.

Gestul acesta al României este foarte demn, căci ceice stau în fruntea acestei țări nu pot uita niciodată, că Tripla alianță e garanța păcii și civilizației în Europa de mijloc; și, mai ales, nu pot uita perfidia muscălească, de când cu răpirea Basarabiei.

România, în caz că se va amesteca în război — va lupta alături cu cele noastre austro-ungare.

* * *

Producem din un articol al... urile de mai jos, în legătură cu... urile bărbaților din țară, ...; acesta... „Ar... Glușcă... are... lebur sau... —... Rusia, care... pe spinare... urile... pentru... Chir... -Ungariei numai pentru a-și împlini idealul ei panslavist, ar căuta să creeze în locul imperiului babsburgic o Românie

puternică, care s'o despartă de slavii dela sudul Dunării.

Asta ar însemna, ca ea singură să distrugă cu o mână, ceea ce creiat cu cealaltă, să-și creeze singură o piedecă în locul alteia de abia înlăturată. De fapt Rusia se gândește odată cu distrugerea Austro-Ungariei și la distrugerea României, căci numai așa își va putea împlini planurile. Că astăzi vrea mai întâi sfărâmarea Austro-Ungariei slujindu-se de România pentru aceasta, o face fiindcă Austro-Ungaria e piedeca cea mare, convinsă, că în urmă cu România ar isprăvi repede.

Iată de ce credem, că ar fi o adevărată crimă contra noastră, o adevărată sinucidere națională, dacă am lua o atitudine favorabilă Rusiei în împrejurările de astăzi. O crimă contra noastră și o crimă contra civilizației amenințată să se prăbușească sub copitele cailor cazacilor, să fie înăbușită de puhoiul ignoranței și sălbătăciei rusești.

* * *

Aceiaș ziar publică opinia unui înalt ofițer român:

„Pentru a ne lămurii și mai bine în privința atitudinii noastre, pentru a ne da seama dacă trebuie să mergem cu tripla alianță sau cu tripla înțelegere, ne-am adresat și unuia din cei mai distinși ofițeri superiori ai noștri, cel mai bun dintre generalii noștri de câmp, care ne-a declarat cu toată convingerea:

— Pentru militari nici nu mai e discuție când e vorba de tripla alianță și tripla înțelegere. Tripla alianță e prea mult superioară, ca

să poți măcar să pui ipoteza unei victorii a triplei înțelegeri. În calitatea mea de general de câmp, care am studiat amănunțit forțele și formațiunile militare ale Austro-Ungariei și ale Rusiei, vă pot spune cu aceeaș siguranță, că chiar în cazul unui conflict numai între Austro-Ungaria și Rusia, imperiul moscovit va fi distrus!”

Războiul european.

Anglia a declarat război Germaniei.

Într'adevăr, că-ți stă mîntea în loc și nu-ți mai poți da răspuns la întrebarea, că ce se va mai desvolta din situația aceasta complicată? Pe zi ce mergem, ni dat să auzim de câte o declarare de război, de un ultimatum. Conflagrația europeană a devenit cea mai grozavă realitate.

După Rusia și Franța a intrat în hora fatală a războiului și Belgia și Anglia. Se înțelege, că Belgia a stat față cu puternica împărăție a Germaniei, ajutată de Franța și Anglia. Germania i-a trimis ultimatum Belgiei și acest ultimatum a servit ca pretext Angliei pentru declararea de război. Lupta între Anglia și Germania se va desfășura pe mare. În astfel de împrejurări trebuie se păsească și a treia aliată a noastră: Italia. Olanda și Suedia, așteaptă momentul potrivit, ca să iee și ele parte în invălmășeala uriașă... Și în curând, apele mărilor vor fi înroșite de sânge omenesc...

Iar statul acela, poporul regicid, care a provocat acest măcel asupra Europei, va trebui să-și primească

pedeapsa, care o merita, pentru sângele milioaneilor.

În această conflagrație, ca și care istoria nu ne poate arăta în decursul veacurilor, isbânda va fi a aceluia, care-și va ști păstra *forța*, ori cel puțin — calmul și judecata rece. Sângele rece, e datorința ostașului ce pleacă în luptă, dar și datorința, celor rămași acasă.

Anglia a declarat războiul Germaniei.

(După: Magy. Táv. Iroda).

Miercuri în 5 August, înainte de orele 7 seara, ambasadorul englez Sir Edward Goshen s'a prezentat în ministerul de externe german și a remis declararea de războiul a Angliei. Totodată și-a cerut și scrisorile de acreditare.

Ultimat Belgiei.

(Oficial). Guvernul German a întrebat guvernul belgian, dacă îi permite, ca să-și trimită trupele spre Franța prin Belgia. Guvernul german primind răspuns negativ, a trimis ultimatul, cerând ajutorul Angliei. Reprezentantul Germaniei a părăsit Brüssel.

Germania are interese mari, ca să-și înainteze trupele prin Belgia și de aici să între în Franța, căci partea ostică a graniței franceze, are forturi puternice, cari ar da de lucru mai mult Germaniei. Secretarul de

externe Sir Edward Grey, a declarat în Camera deputaților, că susținerea neutralității Belgiei, e un moment important pentru politica Angliei.

Situația nouă, ce s'a creat prin declararea de războiul a Angliei, nu se știe încă ce efect va avea asupra Austro-Ungariei. Depinde dela Anglia, dacă se consideră și cu noi în stare de război ori nu.

Nu e superflu să amintim, că Germania nu se consideră în stare de război cu Sârbia, dincontră ambasadorul german, e încă și acum în Sârbia.

Dania e neutrală.

Dupăce războiul a erupt între Germania și Rusia, precum și între Germania și Franța, guvernul danez a hotărît, ca în decursul războiului să păstreze cea mai desăvârșită neutralitate.

Adunarea federală a imperiului german.

Marti după amiază, puțin timp după discursul cancelarului imperial în care a recunoscut sincer că s'a stîrbit dreptul internațional prin faptul, că Germania voia să-și treacă ostirea spre Franța peste teritoriul Belgiei, și după ce a accentuat și voința germaniei de a repară aceasta greșală, s'a prezentat la palatul adunării și Sir Goshen ambasadorul englez, ca să facă declarație în numele guvernului său ministrului de externe Jagow.

Goshen a cerut răspuns urgent dela guvernul german, dacă îi permite, că nu va viola neutralitatea Belgiei. Secretarul de stat a declarat, că aceasta e imposibil și a arătat din nou cauzele, cari au silit Germania să se asigure împotriva năvălirii trupelor franceze prin Belgia.

După 7 ore la câteva minute ambasadorul englez s'a prezentat în ministerul de externe ca să declare războiul și să-și ceară scrisorile de acreditare.

Creditul extraordinar de 5 miliarde al Germaniei în Reichstag.

Guvernul a supus Reichstagului german un proiect de lege, prin care cancelarul imperiului este autorizat să contracteze un împrumut de cinci miliarde spre acoperirea cheltuelilor extraordinare, în titluri și bonuri de tezaur, cum și cupoanele, ce pot fi în total sau în parte rambursabile în valoarea străină ori într'o proporțiune fixă simultan în valoare internă și externă, cari pot fi rambursabile în străinătate. Împrumutul a fost votat cu însuflețire. Reichstagul a votat creditul de cinci miliarde mărci fără deosebire de partid.

Germanii au ocupat un alt oraș rusesc.

Agencia Wolff anunță că trupele germane prin un atac puternic au

FOIȚA.

„In slujba adevărată”,

roman de I. N. Potapenko, trad. din rusește de D. R. I. Dușian.

— Câteva reflexii. —

De T. Murășianu.

(Continuare).

În scurtă vreme Chiril se căsătorește cu Mura; Arhierul îl denumește în târgulețul Lugovoe, de preot-superior, lucru care puțin îl lasă nemulțămît, fiind-că idealul lui era să ajungă într'un sat cât de mic, numai să fie singur, ca aici să-și poată începe pastoria după spiritul evanghelic, netulburat de nimeni... După hirotonire, la câte-va zile Chiril se strămută cu Mura și toate ale sale în parohie. Aici avea tovarăși pe unul Rodion Manuscriptov, preot în vrăstă, cu gândul și ochii veșnic la venituri și câștiguri; acesta cu Simeon Struicioc, cu Demetrie Glușenco, diaconi — și alte fețe bisericesti, — erau mai mult un fel de parașiți pe spinarea oropsiților credincioși din Lugovoe. Chiril își începu marea misiune, respingând înainte de toate plățile imposibile îndatinate aici cu ocaziunea cununiiilor, în-

mormântărilor, botezurilor și a altor fructiuni bisericesti. De-aici începe un fel de conflict între Chiril și ceilalți, căci faptul acesta a căzut ca un trăsnet peste ei. Ura lor a izbucnit ca un vifor, neîmpăcându-se cu gândul de-a abzice de veniturile grase de până acum pentru cât bun e pe lume. În Lugovoe de-altcum trăia proprietăreașă Nadejda Alexievna, care scârbită de valurile vieții sta veșnic închisă între zidurile caselor ei de piatră. Auzind de noul preot — se abătu și ea pe la biserică. Făcu cunoștință cu Chiril să plătească ea pe preoții din Lugovoe cu un salariu fix, în schimb ei să abzică de stolă. Chiril primi cu bucurie. Ceialalți însă să indignară și mai mult de apucăturile lui: părintele Rodion și-a luat chiar toiagul și rasa cea mai învechită pornind spre Arhieru să-i ceară intervenția... Rodion e permutat; în locul lui vine Macarie Silvianski, care în scurtă vreme, mișcă și el toate pietrele, și este permutat. Chiril rămas singur, pentru a-și mulțămii pe Simeon și Dementie, cari își bat pieptul și se joară că numai pot trăi — le dăruiește lor pământurile, cari îi compet lui, cinzeci de destine în cap, rezervându-și și ei numai împlinirea nizuințelor sale sublimă.

Prin Mai și Iunie, în Lugovoe erumpe foamete și epidemie de tifos. Cu acest prilej se începe partea de forță în lucrarea lui Chiril. El până acum a abzis de orice câștig, pentru-ca să dea pildă tuturor celor

cari îl încunjură, a predicat, a dat sfaturi, a ostenit pentru-ca să-și abată poporenii dela unele scăderi mari — dar cu durere a trebuit să constate puțin rezultat. Acum cu acest prilej se cerea succese strălucite cari îl întăresc și îl leagă de ținta sa pentru totdeauna. Ajutat de proprietăreașă, aleargă dela casă la casă împărțind bani, bucate și vorbe de mângăere, alături de medicul Arcadie Andreievici Sapojko, care este edificat cu totul și impresionat până la lacrimi de devotamentul și ostenelile lui Chiril și a proprietăreașei — ajutați acum și ei de alte persoane. Mura, acasă, pe unde Chiril așa de rar s'a abătut de o vreme — este amenințată de mizerie. Mama ei, care, din întâmplare vine la ei cu bătrânul Ignatie, diaconul și tatăl lui Chiril — o așează în vîrfurile șarabanei, fără știrea lui Chiril și-o duce acasă. Epidemia ținu mult și Chiril în decursul ei slăbi grozav. În cele din urmă, medicul anunță, că au trecut peste ce-a fost mai greu — și Chiril drept mulțumită, celebră o liturghie la care luară parte toți poporenii și toți cei-ce osteniră întru a-i scăpa de moartea neîndurată, care amenința pe două guri: foamea și de-a făcut. După-ce se mântuise slujba, când leu în leși afară, se petrecu o scenă, încă la Se cei de față remaseră zguduți.

(Va urma).

AGA-GOMME:

calitatea excelentă a hârtiei acesteia de țigarete o dovedește cenușa rămasă în urmă, albă ca zăpada. 1 Carnet de 80 foițe costă 4 fileri.

ocupat orașul *Kibarty*. Rușii s'au refugiat spre răsărit, lăsând în urmă mulți prizoneri. Pierderile Germaniei sunt neînsemnate.

Vapoarele germane bombardează țărmurile Algeriei.

„Wolffbureau“ află că vapoarele germane de război cari se găsesc în marea Mediteră au apărut eri lângă țărmul Algeriei, unde au distrus câteva localități întărite, locuri de imbarcare pentru transportul trupelor franceze. S'a răspuns de pe țărm.

Flota germană a nimicit flota rusească.

«Neue Freie Presse» primește știrea, că flota germană a nimicit total flota rusească de pe Marea-Baltică, cea mai mare flotă a Rusiei. Kronstadt, fortăreața de apărare a Petersburgului e în flacări.

Orașul Hamburg dă cinci milioane pentru scopuri de războiu.

(Oficial). Senatul orașului Hamburg a cerut dela cetățeni *cinci milioane mărci* pentru scopuri militare.

Greva generală în Rusia.

Un comitet de 32 delegați a ligei internaționale a socialistilor, a ținut adunarea în Brüksellă, unde între altele s'a hotărât, să declare în Rusia greva generală, împotriva războiului.

Refugiarea germanilor din Paris.

Mai mult de 40 mii germani au părăsit Parisul, înapoiându-să în patrie.

Țarul păcii — războinic.

După: «B. T.» Intr'un articol din Fremdenblatt, între altele se zice: Lumea a ajuns să vadă și comedia aceea, că acelaș țar, care a inventat conferența de pace dela Haga, să provoace și cel mai mare războiu european.

Comandanții oștirii rusești.

Ziarul englez «Times», publică următoarele despre divisiunea oștirii rusăști: Puterea armată a Rusiei, constă din două oștiri și din o rezervă. Aripa dreaptă a oștirii, se compune probabil din corpurile 9, 10, 11 și 12 și stau în cercul militar al Kievului. Comandantul acestei oștiri e generalul *Ivanov*. Aripa stângă are de comandant pe generalul *Nikitin* și aceasta se compune din corpurile 7, 8, 16 și 24. Cele dintăiu două corpuri și anume, cel din Șimferopol și din Odessa, relativ sunt în apropiere de *Volkynia* și *Podolia*, unde probabil se

fac concentrări de trupe. Celelalte două corpuri însă sunt în districtul militar din Kazan și vor reclama timp mai îndelungat până vor putea fi transportate la graniță. Rezerva o conduce generalul *Plava*. Luarea comandai supreme de cătră țar sau de marele duce *Nicolae*, atârnă dela desvoltările ulterioare a evenimentelor de pe câmpul de luptă.

Războiul cu Sârbia.

(Oficial.) Pe valea Drinei, domnește liniște. Vrednică de laudă este ținuta trupelor noastre de tiraliori și mai cu seamă activitatea infanteriei și a vânătorilor noștri de graniță.

Din știrile sosite dela trupele noastre de pe hotarul sârbesc se poate deduce, că acolo decurge o activitate mai pronunțată. Artileria sârbească de pe întăriturile inferioare și superioare ale Belgradului a încercat să impedece printr'un foc viu mișcarea trupelor de pe malul nostru precum și navigația de pe Dunăre și Sava.

Faptul acesta a îndemnat pe al noștri să deschidă un foc puternic în contra artileriei sârbești.

Această încăerare a artileriei s'a sfârșit cu amuțirea completă a tunurilor dujmane. Întăriturile Belgradului au suferit stricăciuni mari, orașul însă n'a fost atins deloc.

Rol însemnat a jucat în acest duel de artilerie și monitorul nostru «Körös». Acesta a susținut cu bravură bombardamentul în rând cu artileria noastră de pe țărm. A primit și el câteva gloanțe inimice dar nu a putut fi făcut incapabil de luptă. Astfel, că acest monitor a putut susține lupta până la sfârșit.

Se mai comunică apoi, că au fost prinși opt spioni inimici, cari prin semnale de lumină căutau se facă cunoscută la ai lor situația armatelor noastre. Au fost traduși toți opt înaintea tribunalului de războiu, unde judecați la moarte au fost împușcați imediat.

Dând aceste comunicate oficiale ținem, să atragem atenția publicului nostru, că zvonul care s'a răspândit ieri în oraș despre anumite înfrângeri, pe care li-ar fi suferit armata noastră la granițele Sârbiei se desminte.

Trupele sârbești au evacuat trei orașe.

După o depeșă din Constantinopol, sârbii au evacuat orașele *Radovics*, și *Malesovo*. Călători sosiți din *Monastir* anunță, că trupele sârbești au părăsit și orașul acesta.

Albanezii împotriva Sârbilor.

«Tribuna» din Roma anunță, că o mulțime de albanezi se pregătesc să ia atitudine ostilă față de sârbi. Vapoarele rusești, franceze și engleze s'au depărtat din Durazzo.

Macedonia împotriva sârbilor.

În Macedonia se pregătește revoluție împotriva sârbilor. Guvernul a chemat sub drapel pe toți bărbații până la vrâsta de 45 ani.

Macedonenii n'au dat ascultare acestei chemări, s'au revoltat împotriva autorităților sârbești și alungând pe funcționari, s'au refugiat în țările învecinate.

Atitudinea României și Puterile.

Ministrii Austriei și al Germaniei au comunicat d-lui Ioan Brătianu prim-ministru, că guvernele austriac și german, luând cunoștință de comunicatul guvernului român asupra atitudinii României, n'au nici o obiecțiune de făcut.

Pe de altă parte ministrul Rusiei a comunicat d-lui Brătianu, că Rusia este mulțumită de atitudinea României și că o consideră ca o dovadă de bunele raporturi ce există între imperiul rusesc și România.

Aceste comunicări au produs o excelentă impresiune.

Desmintirea pierderilor regimentului 68.

Despre acest regiment s'a lățit zvonul, că ar fi îndurat pierderi însemnate. Din loc oficial se anunță, că *știrile aceste sunt absolut lipsite de temei* și secția presei a ministrului prezident accentuiază din nou, că la timpul său, *se va comunica sincer, fără nici o retăcere, toate evenimentele* însemnate de pe câmpul de războiu.

Valoarea banilor. (Comunicat oficial). Guvernul e informat, că speculanți fără inimă, seduc poporul prin aceea că-i spun, că bonurile primite în prețul cailor mobilizați, erariul nu le va rescumpăra, prin unele locuri se vorbește apoi și despre devalvarea banilor de hârtie. În forma aceasta, cumpără bonurile și banii de hârtie, cu un preț mai mic, decum reprezintă, înșelând astfel pe mulți. Guvernul a atras atențiunea administrației asupra acestor abuzuri, prin o ordinațiune urgentă și a demândat organelor administrative, să facă cunoscut publicului, că cel-ce înșală pe altul prin astfel de intimidări, își face sieși câștig pe nedrept și în contra lui, procurorul se purceadă cu tot zelul și cu tot rigoismul. Atragem atențiunea oamenilor, ca astfel de abuzuri să le anunțe imediat autorităților.

Deschiderea „Reichstag“-ului german.

Discursul împăratului Wilhelm.

Marti, în 4 August, a avut loc deschiderea solemnă a sesiunii extraordinare a Reichstag-ului în castelul regal, fiind de față, pe lângă un foarte mare număr de deputați, *Bethmann Hollweg*, cancelarul imperial, demnitarii corpului diplomatic, între cari ambasadorul austro-ungar, *Szögyény-Marich*, împărăteasa, principesa moștenitoare; principesele asistau într-o loge. Câteva minute după ora unu, împăratul Wilhelm în uniformă de campanie a apărut în sală, aclamat fiind cu entuziasm de adunare. Ajungând sub baldachin, a pășit înaintea împăratului cancelarul *Bethmann Hollweg*, predând împăratului discursul Tronului, pe care la cetit cu voce tare, accentuând fiecare cuvânt. Discursul tronului a fost primit la început în tăcere absolută, dar după primele fraze s'au scos strigăte entuziaste după fiecare frază. Când împăratul a vorbit despre asasinarea arhiducelui *Francisc Ferdinand*, vocea sa tremură de emoțiune. Împăratul a subliniat cu energie deosebită cuvintele că Rusia s'a împotrivit monarhiei. Vorbind despre datoriile de alianță față de Austro-Ungaria, aclamațiunile entuziaste s'au îndoit.

„In ora cea mai gravă am strâns pe reprezentanții și pe aleși poporului german împrejurul meu. Vreme de aproape o jumătate de veac am putut stărui pe calea păcii. Incercările de a atribui Germaniei o tendință războinică și de a micșora pozițiunea ei, între popoare au pus adeseori pe poporul nostru și răbdarea noastră la o grea încercare. Cu o probitate nestrămutată guvernul meu a urmărit chiar și în împrejurări provocatoare, desvoltarea tuturor forțelor morale și intelectuale și economice, ca scop suprem. Lumea a fost martoră cu ce ardoare neobosită ne-am aflat în primul rând în tumulturi și în turburările între marile Puteri. Primejdiile mai mari provocate de evenimentele balcanice păreau că au trecut. Deodată o prăpastie s'a deschis prin uciderea amicului meu, arhiducele *Francisc Ferdinand*, Augustul meu aliat, Împăratul *Francisc Iosif* a fost, silit să ia armele spre a apăra siguranța imperiului său contra unor agitațiuni primejdioase, cari veniau dintr'un stat vecin. Guvernul rus s'a împotrivit Monarhiei aliate la urmarea intereselor ei legitime.

Nu numai datoria noastră de aliată ne chiamă alături de Austria; o sarcină mai grea ne incumbă în acelaș timp, de a apăra propria noastră pozițiune cum și vechea comunitate de cultură a ambelor imperii, în contra asaltului forțelor ostile.

Cu inima turburată a trebuit să mobilizez armata mea în contra unui vecin cu care ea a luptat alături pe atâtea câmpii de bătăe. Cu o durere sinceră am văzut sfărâmându-se o amicitie cu credință păstrată de către Germania. Guvernul rus, cedând influenței unui naționalism nesăturat, a luat în apărare cauza statului, care a adus nenorocirea acestui războiu prin plănuirea unui atentat criminal. Faptul că și Franța stă alături de adversarii noștri nu ne-a putut surprinde. Silințele noastre de a ajunge la relațiuni mai amicale cu guvernul francez s'au izbit foarte adeseori de niște vechi spe-

ranțe și de o veche ură. Tot ce poate face inteligența și puterea omenească pentru a pregăti poporul pentru ultimele hotăriri s'a făcut cu ajutorul patriotic al dv. Animozitatea care s'a răspândit de multă vreme la răsărit și la apus a izbucnit în flacări. Situațiunea actuală nu a eșit din vreun conflict de interese trecătoare ori din constelațiuni diplomatice: ea este rezultatul unei rele voințe care lucrează de mulți ani în contra puterii și prosperității imperiului german.

Nu o dorință de cucerire ne împinge; suntem inspirați de voința tare de a ne păstra locul, pe care ne-a așezat Dumnezeu, să-l păstrăm pentru noi și pentru toate generațiile viitoare. Din documentele ce vi se vor prezenta veți recunoaște cum guvernul meu și mai ales cancelarul meu s'au silit până în ultimul moment de a feri primejdia. Apărarea legitimă ne este impusă; **cu conștiința și cu mâna curată luăm sabia.**

Apelez la popoarele imperiului german să apere cu toate puterile și în conlucrare frățască cu aliații noștri cece noi am creiat printr'o muncă pacifică. După pilda părinților noștri tari și credincioși, serioși și cavaleri, umili în fața lui Dumnezeu și mândri în fața vrășmașilor, ne confiăm Atotputerniciei eterne de a întări apărarea noastră și de a o duce la bun sfârșit. Poporul german strâns împrejurul principilor și călăuzilor lui, își fixează privirile asupra voastră. Luați deciziunile voustre unanim și repede; aceasta este via mea dorință.

După cetirea discursului, împăratul a improvizat vorbirea următoare: Domnilor, ați cetit ceea ce am spus poporului meu din balconul castelului. Repet: Nu mai cunosc partide, nu cunosc decât germani! Și ca o probă că sunteți ferm hotărâți, fără deosebire de partide, fără deosebire de clase și de confesiuni, se mă urmați totdeauna și pretutindeni fără a vă gândi la moarte și primejdie, chem pe prezidenții partidelor să înainteze și să-mi făgăduiască aceasta dând mâna cu mine!

Se strigă cu entuziasm: Trăiască împăratul!

Președinții înaintară; împăratul le strânse mâna.

Bethmann Hollweg declară Reichstagul deschis. Adunarea cântă imnul național.

Împăratul strinse mâna șefului statului maior și cancelarului și părăsi sala în mijlocul ovațiunilor entuziaste.

Diverse.

Călătoria moștenitorului nostru de Tron. După-cum se anunță din capitala Clironomul *Carol Francisc Iosif* și soția să au părăsit Budapesta Miercuri seara la 6 ore, călătorind spre Viena. La gară un public imens a făcut călduroase manifestații de dragoste noului moștenitor de Tron, care venise în capitală să aducă salutul și mulțu-

mita regelui. Părechea moștenitoare a părăsit capitala viu impresionat de primirea entuziastă ce i-s'a făcut.

Spionajul din Deva. „Gazetei“ i-se trimite din Deva hotărîrea procuraturii de acolo, prin care se sistează investigația introdusă împotriva dlor *Francisc* și *Alexandru Hossu Longin*, avocați români pentru delict împotriva armatei.

Se constată oficial, că acuzații sunt nevinovați și că s'au sequestrat acte cu totul nevinovate. Primejdia spionajului s'a năzărit numai jandarmilor provocători și vecinic prea zeloși.

Sârbia a declarat războiu Germaniei. Zi de zi se anunță declarații de războiu, când dintr'o parte, când din alta. În lumea aceasta tristă, apare ca un strop de umor vestea că Sârbia a declarat războiu Germaniei. Se înțelege că Germania nu se prea sperie de acest gest al Sârbiei.

Necrolog. † *Octavia Rîțiu n. Dărăbant* după un morb greu și îndelungat, împărțășită cu sf. Taine, a încetat din viață la 8 August 1914 dimineata la orele 3¼, în anul al 35 lea al fericitei sale căsătorii, în etate de 76 ani. Fie-i țărina ușoară!

MAI NOU.

Monarhia a declarat războiu Rusiei.

Oficiosul «Budapesti Közlöny» în numărul său extraordinar din 6 August, publică următoarele:

În urma ordinului prea înalt, ambasadorul cesaro-regesc din Petersburg în 5 August a. c. a fost îndrumat, ca să remită ministrului imperial rusăsc, nota de următorul cuprins: Ambasadorul Austro-Ungar din ordinul guvernului său, are onoare a aduce la cunoștința Excelenței sale ministrului de externe al Rusiei, următoarele:

Considerând atitudinea amenințătoare a Rusiei manifestată în conflictul dintre Monarhia Austro-Ungară și Sârbia, considerând și faptul, că Rusia după informația cabinetului din Berlin, pornind din acest conflict, a aflat de lipsă, de a începe ostilitățile față de Germania, în urma căreia Germania să află în stare de războiu cu aceeaș putere: Austro-Ungaria față de Rusia de asemenea se consideră a fi în stare de războiu cu Rusia.

Ruperea legăturilor cu Rusia.

(Oficial). Ambasadorul rus din Viena, *Sebeco*, și-a primit pașaportul. Ambasadorul austro-ungar din Petersburg, contele *Szapáry*, a primit ordin ca să-și ceară pașaportul și se părăsească Rusia.

Proprietar, editor: **Emil Tatar.**

Redactor responsabil: **Augustin Gruția.**